

«Sóc discapacitada, però vaig a la universitat»

► UniversiMÉS, el projecte d'UManresa-FUB i Ampans per a les persones amb discapacitat intel·lectual, estrena segona edició

Crònica

Montse Ayala MANRESA

Aquest mes d'octubre, les aules d'UManresa-FUB han tornat a acollir els alumnes del programa UniversiMÉS, una iniciativa conjunta de la universitat i d'Ampans que té com a principal objectiu fer accessible la universitat a persones amb discapacitat intel·lectual. Després d'un primer any de recorregut, amb una vintena d'alumnes que van participar en aquesta iniciativa pionera, els seus impulsors han decidit, no només donar-hi continuïtat, sinó ampliar-ne tant les places com els continguts i les hores lectives.

UniversiMÉS encara la segona edició amb 40 alumnes: els 20 que van participar en la primera edició i 20 de nous. Els alumnes que continuen rebran formació de cultura i art, economia aplicada i salut i psicologia. Els que s'hi incorporen de nou, faran el mateix programa que van fer els alumnes de la primera edició: conèixer el món, economia i cultura i creació artística. El suport econòmic i el compromís amb el projecte de BBVA CX, a qui enguany s'ha sumat la Fundació Antiques Caixes Catalanes, ha estat clau per garantir que, un any més, el cost econòmic d'una formació com aquesta no sigui una dificultat afegida per accedir al programa.

L'èxit d'un programa pioner

Posar en marxa una iniciativa com aquesta, del tot innovadora, va representar tot un repte per a totes les institucions implicades, i també per als alumnes. D'entrada, era la primera vegada que es dissenyava un programa de formació universitària per a persones amb discapacitat intel·lectual amb l'objectiu que poguessin viure una experiència vital i formativa positiva i de normalitzar la seva presència a la universitat.

Quan es va iniciar, tot eren dubtes, però, una vegada finalitzat, les coordinadores, Laia Cladellas i Cristina Llohis, asseguren que «s'han superat les expectatives: en l'àmbit personal, l'alumnat ha augmentat l'autoestima, la motivació i la seguretat i, en l'entorn més proper, s'ha convertit en una major confiança en ells mateixos, tant en l'àrea personal com professional».

Alumnes en una aula en l'edició d'aquesta innovadora iniciativa universitària que ha començat aquest mes

Els estudiants de la primera edició amb el diploma que van rebre en acabar les classes, el curs passat

Els resultats positius ho han estat, també, en l'àmbit universitari, ja que «s'ha enriquit la vida de la comunitat i ha obert un nou model de relació entre els alumnes, així com també hi ha hagut un canvi de visió de les persones amb discapacitat intel·lectual». Això ha estat possible gràcies a la implicació dels alumnes del grau en logopèdia que han participat en una iniciativa de mentoria i que han acompanyat els alumnes d'UniversiMÉS en el seu procés d'integració a la universitat. En aquest sentit, el director general de la FUB, Valentí Martínez, explica que aquesta és una iniciativa que dóna sentit a un dels objectius de

la universitat, que és «que s'assembla molt al que passa a l'àmbit social. Si l'àmbit social és divers, la universitat ha de donar resposta a aquesta diversitat».

Alumnes motivats

Tot el professorat que ha fet de docent als alumnes del programa coincideix en la seva gran motivació. Segons Jordi Conca, director del grau en ADE de la Facultat de Ciències Socials d'UManresa, «la il·lusió que hi van posar tots va fer un efecte dominó amb el professorat, que també estàvem molt animats». David Sanclimens, també professor del grau en ADE, assegura que, tot i el respecte que re-

presentava donar classe a aquest col·lectiu de persones, «des del minut zero em vaig tranquil·litzar perquè vaig veure que, en general, a la classe, estaven molt més motivats per aprendre que els alumnes de grau». Hi afegeix que l'experiència ha representat un aprenentatge per a tothom, també per al professorat: «Vaig sortir de classe amb la sensació que havia après més jo que no pas ells». Aquesta sensació d'haver rebut més que d'haver donat és la que s'ha endut també Marta Tiñena, que va ser la professora que va iniciar el programa i que era la primera vegada que es posava davant d'una aula amb alumnes. Tiñena afirma que

Valentí Martínez, director general de la FUB: «Si l'àmbit social és divers, la universitat hi ha de donar resposta»

David Sanclimens, professor de grau: «Vaig sortir de classe amb la sensació que havia après més jo que no pas ells»

«m'ho he passat molt bé, com a persona m'ha fet molt feliç i m'ha omplert molt». Natxo Tarrés, que va introduir els alumnes en el món de la cultura i la creació artística, destaca de l'experiència que «els alumnes han estat constantment molt actius i han preguntat molt. Jo he intentat que ells veiessin que, en realitat, les respostes les tenen ells».

Persones capacitades

Gisela Palà havia demanat a la seva mare en alguna ocasió si mai podria anar a la universitat i ella li havia respost que no, que podria fer altres coses, però no anar a la universitat. Ara, Anna Almedina assegura estar molt satisfeta que li hagin pogut dir: «Escolti, senyora, vostè estava equivocada, la seva nena també està preparada i té la possibilitat d'anar a la universitat». Eva Garcia, una altra de les familiars, assegura que el programa ha donat l'oportunitat a aquests joves «d'estar integrats a la societat, de sentir-se que són un més, i això és molt important».

Totes les persones implicades en aquesta iniciativa estan d'acord a fer-ne un balanç molt positiu, però els més satisfets, sense cap mena de dubte, són els estudiants. Jordi Preñanosa explica que «no m'havia imaginat mai que aniria a la universitat i aquesta ha estat l'experiència més gran que m'ha passat a la vida».

Per a tots ells i elles ha representat una injecció d'autoestima, com explica Meritxell Garcia, que diu: «Jo tenia moltes ganes de tenir la carpeta de la universitat per poder anar pel carrer i dir: sóc discapacitada, però, mira, tinc la carpeta, vaig a la universitat i vull que els altres ho vegin, que vegin que joestic aquí». Segons una altra de les alumnes, Montse Alonso, UniversiMÉS «ha trencat barreres» perquè, «fins ara, la universitat estava tancada a les persones amb discapacitat en general i jo crec que obrir portes a la diversitat enriqueix la universitat i també a tots nosaltres».